

Centraal Station

vijgeblad
7
december

JONG?
HOMO?

APOLLO

WEEN

Bouweentrum

STATIONSPLEIN

KRUISSTRAAT

Concert- en
congresgebouw
'De Doelen'

LUNBAAN

KRUISKADE

KRUISKADEHOF

KRUISKADE

KORTE LUNBAAN

PLEIN

DOELSTRAT

Hoofdkwartier
v. politie

DOELWATER

Stadhuis

VERHUIST

PER 4-1-85

Museum Kon.
Minkakademie

SCHOL
STRAAT

MEENT

V. OLDENFARVELTSTRAAT

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

BLAAK

BLAAK

naar het
trefcentrum
westersingel

Museum Bejans-
van Beuningen

PLEIN 1940
Monument

WUNSTRAAT

WOLFSRIJK

WILMUYLAVEN

WILMUYLAVEN

WILMUYLAVEN

WILMUYLAVEN

WILMUYLAVEN

WILMUYLAVEN

WILMUYLAVEN

WILMUYLAVEN

WILMUYLAVEN

WILMUYLAVEN

CRECHTSTRAAT

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

MAURITS
WEG

Het Vijgeblad wordt uitgeven door
Societeit Apollo.

Apollo is een vereniging van en
voor homoseksuele meiden en
jongens en draagt zorg voor
opvang, bewustwording, actie
en amusement.

Apollo houdt elke vrijdag
soos vanaf 20.00 uur
Trefcentrum
Westersingel 18 Rotterdam

Leden en Donateurs ontvangen
het Vijgeblad gratis.
Opgeven met de bon elders in dit
blad.

Niet-leden kunnen het Vijgeblad
ontvangen door storting van f 25,=
op giro nr. 3335919
tnv Apollo Rotterdam

Dit Vijgeblad werd samengesteld
door :

Casper vd Werf
Goen Honig
Peter Zwaal
Remko van Leeuwen
Mirjam Berkelouw

Kopij kun je kwijt in de postbus of
bij een van de redactie leden.

JONG ?

HOMO ?

APOLLO

P O S T B U S 1 4 9 0
3 0 0 0 B L R O T T E R D A M

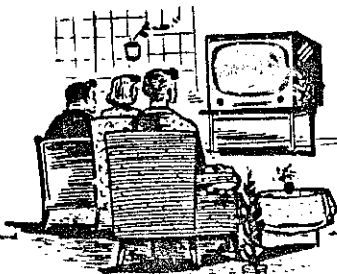
reaching out to you

REDAKTIONAIR

wie had dat halverwege dit jaar nog durven dromen. Toch nog zeven vijgebladen dit jaar. En dat terwijl het vijgeblad eigenlijk dringend aan automatisering toe is. Maar zolang we nog niet de beschikking hebben over een stel tekstverwerkers zullen ons moeten neer leggen met een redaktietafel waarop alles compleet bedolven onder een ondoordringbare dikke berg tipex. waarom huren we eigenlijk niet gewoon een satelietkanaaltje? Het vijgeblad reaching out to you, van het begin tot het eind geheel gevuld met video-clips. zolang we echter nog gebruik moeten maken van simpele typ-machines zullen we echter onze toevlucht moeten nemen tot andere vormen van bladvulling. Deze maand zijn we er als redactie weer in geslaagd om voor een zacht prijsje wat artikelen te kopen, die vanwege het kerst karakter van de meeste de andere bladen die rond deze tijd verschijnen wat minder goed op de markt liggen.

De produktie dat van dit nummer was eigenlijk extra moeilijk omdat 90% van de redaktionaire inventaris ingepakt zit in verhuisdozen, en zoals dat meestal gaat met verhuizingen zit alles wat je nodig hebt ingepakt en alles wat je niet nodig hebt... juist ja. Goen, Mirjam en Gasper zijn nu druk bezig om de andere 10% ook in te pakken, voordat ze tenslotte zelf ook in een verhuisdoos kruipen om daar in het nieuwe jaar in een ander gebouw weer uit te kruipen. (Peter, onze nieuwste aanwinst hebben voor het gemak maar in z'n fabrieksverpakking laten zitten). Ik word door onze ex-pastoraal medewerker gesommeerd om zolangza merhand zelf ook maar eens in een doos te kruipen (de tenmen die hij hiervoor gebruikt bevestigen duidelijk het ex aspect van zijn functie) tot in het nieuwe jaar.

jullie redactie,



APOLLO

Aan onze revolutionair

Nou lieverd je hebt je zin. Ik geloof dat je opgemerkt had dat er nog steeds mensen waren die pedofilie niet zo schokkend vonden dat ze je op je nek sprongen. Wel dacht Ron als dit artikelen spuien (langzamerhand worden ze overgeslagen) niet helpt, wat helpt dan nog wel? En ja hoor je nieuwe plan, een contractadvertentie, is gelukt.

Ik ben nu inderdaad toch nog flink nijdig geworden en ik ben vast niet de enige.

Ondanks al je moeite is Apollo nog steeds ~~niet~~ géén groep voor alle sexuele minderheden of alleen al voor pedofielen, je advertentie staat voorlopig dus al in een totaal verkeerd blad. Zolang er nog niet over de verandering van Apollo is besloten in de zin die jij voorstaat kan je gezellig je voorlichtingsstukjes schrijven maar heb je nog niet het recht het VIJGEBLAD tot practiserend pedoblad te maken. Ik begrijp best dat jij het erg nuttig, leuk en gezellig vindt maar er zijn nog iets meer mensen (niet veel maar toch) op Apollo dan alleen de heer Ron Janssen. Die mensen waaronder ik hebben zich nog steeds niet in positieve zin uitgelaten over de pedofilie binnen Apollo. Ik heb nog steeds het gevoel het is erg lastig als je pedofiel bent, misschien is het best leuk voor zo'n kind. Maar bij mijn eventueel latere kinderen wil ik niet xizo'n knul over de vloer. In mijn huis dus ook nu al niet zulke advertentie's over de vloer.

Misschien kan je het bij de Gay-krant proberen die hebben al een complete advertentierubriek.

MIRJAM

OUDERDAG

Op 12 januari 1985 wordt er een oudermiddag georganiseerd. De opzet van die dag is als volgt:

- 13.30 u. Ontvangst met koffie.
- 14.00 u. André Steffens leidt de dag in.
- 14.15 u. Discussie in kleine groepjes.
- 15.15 u. Thee pauze
- 15.30 u. Video (onder voorbehoud)
- 15.45 u. Forum o.l.v. Ds. C.J. Honig, met verder Marga Bergsma van ouderwerkgroep, Paul Coppoolse en Karin Bosnelaar (COG-vrouwen).
- 17.00 u. Afsluiting.

Er zullen vele folders zijn, en als er behoefte aan is, kan er nog een vervolg op de dag komen, een dag waarin een bepaald thema aan de orde kan komen.

Door de verhuizingsverwarring is het nog niet zeker waar de dag gehouden wordt. Als locaties zijn de Pauluskerk, het Trefcentrum of het NIVON genoemd.

Over de definitieve locatie kunnen belangstellenden André Steffens bellen. Zijn tel.nr is 148629.

Zou je dit bericht aan je ouders/verzorgers willen laten lezen??

B

A

R

De BARGROEP heeft weer nodig wat nieuwe leden nodig. In het trefcentrum is het een waar genoegen om bardiensten te draaien, en het is een leuke manier om met mensen in contact te komen. Gaaf je op bij Coen Honig, tel. 148629

DE BRUSSELSE DODE

feuilleton: deel 2

Door Coen Honig

Wat vooraf ging: Fred wordt op een avond heel erg verliefd op Ludo, met wie hij een heerlijke avond heeft. Maar Ludo is een Belg, en hij gaat weer terug naar huis. Fred mist hem erg...

Deel 2.

Hij verween niet uit mijn gedachten. Ik droomde over hem met mijn beste vriend Mark, die me vertelde dat het wel weer over zou gaan. Hij ving me op, ging met me naar de schouwburg en naar de disco, en ik was blij dat hij bij me was. Op zondag maakten we een strandwandeling en hij deed allemaal dingen die ik leuk vond, om me af te leiden. Maar na een tijdje ging het helemaal mis.

Ik zat alleen op mijn kamer en schreef een brief aan Ludo, waarin ik hem vertelde dat ik flink verliefd op 'm was geworden en hem graag weer wilde zien. De hele lol was van m'n vakantie af. Ik werd chagrijnig, ik dronk veel, en ik rookte het merk sigaretten dat ik Ludo had zien roken. Ik kocht alle platen waarop ik met hem had gedansd. Ik kocht zo'n zelfde jack en zo'n zelfde poloshirt zodat ik de hele week geen geld meer had om te eten. Ik had toch geen honger. Pa en ma nodigden me te eten uit omdat ik er slecht uit ging zien. Ma ried me aan om naar de dokter te gaan, maar ik zei dat ik precies wist wat er mis met me was.

Toen ik op een dag pa's auto te leen kreeg, besloot ik dan maar naar Brussel toe te gaan. Ik had nog geen antwoord op mijn brief, maar ik hield het niet meer uit. Ik wilde opbellen dat ik kwam dus belde ik 0018 naar Ludo's moeder bleek geen telefoon te hebben.

Op goed geluk dan naar. Ik stapte in de auto en reed weg, in m'n "Ludo-kledij" die ik aanhield al was het veel te warm voor een motorjack (en al stond dat ding me niet.

Pa's Fiat had zijn beste tijd al gehad, maar ik kwam ermee in Brussel, waar ik op zoek ging naar het beste straatje, waar de auto niet in bleek te mogen. Ik zocht nummer 43 op, en een klein smoe-

zelig dametje deed open. "Oui?" "Bent u mevrouw de Brink?" vroeg ik. "Vous ne parlez-pas français?" zei ze. Ik schudde m'n hoofd. "Je suis de Rotterdam" "Mevroi de Brienk is ver-oist, vorige week" zei ze. "Oh, heeft u het adres voor me?" "Iek geloof van oewel." zei ze, en verdween in het huis, waaruit ze even later weer tevoorschijn kwam. Ze gaf me een papiertje met een adres, waar ik naar toe moest. Het was nieuwbouw, vertelde ze me, en het stond nog niet op de kaart. Ze legde me uit hoe ik moest rijden.

Ik stapte weer in de auto, en reed naar het genoemde adres. Het viel me niet mee om daar door het Brusselse verkeer te komen, maar uiteindelijk vond ik een enorme flat van oerlelijk beton, en in de verste verte geen parkeerruimte. Ik zette mijn auto maar ergens in de berm, en liep door de flathal de lift in. In de hal stond mevrouw de Brink met haar meisjesnaam aangegeven. Voor de rest van het gezin hing er een bordje "De Brink" bij. Zij heette Bux. Ik liep over de galerij, en belde aan. Even later werd er open gedaan door een lange blonde, en niet lelijke vrouw. "Goedendag. Is Ludo thuis?" vroeg ik. Ze keek me zwijgend aan. "Oh god, ze wil dat ik het in het frans doe." dacht ik. Ik probeerde "Est-ce que ... " "Nee laat maar." zei ze. "Ik versta je wel." Ze keek me een beetje achterdochtig aan. "Waar voor moet je hem hebben?" vroeg ze. "Ik heb hem eens in Rotterdam ontmoet en toen heeft hij me zijn adres gegeven. De nieuwe bewoonster heeft mij het uwe gegeven." vertelde ik. "Ik kwam hem opzoeken." "ben je helemaal uit Rotterdam gekomen?" vroeg ze. Ik knikte. "Jezus." zei ze, en ging tegen de deurpost aanstaan, alsof ze steun zocht. Ik kreeg een beklemmend gevoel. Ze zuchtte. "Is hij ergens anders heen verhuisd, of zo?" vroeg ik. Ze schudde haar hoofd, keek me wanhopig aan, en zei "Ludo is dood." Ik had het gevoel of ik een klap op mijn hoofd kreeg. "We hebben iedereen die in zijn agenda stond een kaart gestuurd toen hij omkwam." zei ze. "Wat is er dan gebeurd?" vroeg ik, vechtend tegen mijn tranen. "Ongekomen met zijn motor, toen hij geschept werd door een vrachtauto." zei z'n moeder.

"Kom maar even binnen." Ze ging voor mij uit naar de huiskamer, die nog vrij kaal was. Ik zeeg neer in een bankje, en ze gaf me een mok met koffie.

Ik kon me niet voorstellen dat de jongen die, toen precies twee maanden geleden, zo levend bij mij was geweest nu dood was. "Ik ben verhuisd omdat Belco en ik het niet meer uithielden in dat huis. Al zijn kleren zitten nu in een doos en ik durf er niet aan te komen." zei ze. "Hij had trouwens net zo'n jack als jij." Ik voelde me belachelijk. Dichtgeslagen zat ik op de bank. "Was jij een vriend van hem?" Ik knikte. "In welke zin?" vroeg ze. Ik keek haar vragend aan. "Een bedvriend?" "Ik was verliefd op hem." zei ik, en begon toen te huilen. "Verdomme." Ze stond op, ging naar de keuken, en schonk nog een kop koffie in. "Wil je zijn graf zien?" Ik knikte. Ze schreef een adres op van een kerkhof, en zei dat hij daar lag. "Hield hij ook van jou?" "Ik weet het niet. Ik heb hem maar zo kort gezien." "Hoe heet je?" "Fred." "Nooit over horen praten. Maar hij hield altijd zijn mond dicht over mensen die hij echt leuk vond. Mocht ik nooit weten of zo." Ik stond op en hees me weer in m'n jack. Ik wilde weg. "Neem jij zijn kleren maar mee. Andres gooi ik ze toch weg. Jou passen ze wel." Ze stond op en haalde een grote doos uit de gangkast. Met dat ding liep ik, verward en moe terug naar de auto. Ik wist zeker dat het niet kon. Ludo was te levend om dood te zijn.

"Hier ligt LUDO DE BRINK, geboren 14 januari 1960, gestorven 15 mei 1981. De Heer is mijn Werder. Rust Zacht." stond er op de steen. Een mooie grijze steen met zwarte letters. Het graf lag onder een boom, op een rustig plekje. Ik ging op de grond zitten en dacht na. Vreemd dat er een christelijke tekst op de steen stond. Hij had me verteld dat hij niet christelijk was. Z'n moeder zal wel gelovig zijn, en die zal de tekst

wel uitgezocht hebben. Wel een afgezaagde tekst. "Hij zal mij bewaren." staat er in de psalm bij. Het is verdomme ongepast om zoiets op die steen te zetten. Ik voelde me kwaad. Ik had opeens geen zin om nog bij het graf te blijven. Ik liep naar de auto terug, ztapte in en ging op weg naar huis. Ik was moe, ik wilde naar Mark toe. In een soort hypnose reed ik naar huis, zette de doos in m'n kamer zonder erin te kijken, en ging op de fiets naar Mark toe, die voor de t.v. zat en me een pilsje inschonk. Toen hij hoorde wat er aan de hand was zette hij de t.v. uit. (Derrick was bezig,) Hij ging naast me op de bank zitten. "Godver, wat rot voor je." zei hij. En ik begon te praten.

Ik vertelde hem voor de zoveelste keer over onze vrijpartij, ik vertelde over zijn moeder en z'n kleren die nu bij mij stonden. Ik vertelde over ons gesprek in het café en over hoe hij danste. Ik vertelde over zijn graf, ik pakte de bijbel die Mark voor zijn eindexamen gekregen had en zocht de bewuste psalm op. Hij deed me aan veel denken, maar enig verband tussen psalm 23 en Ludo kon ik niet ontdekken.

Ik zat op de bak met mijn ogen dicht, ik huilde een beetje, ik had mark's arm om me heen, en zo zat ik een tijd na te denken. Ik had een raar, vaag gevoel van onrust in mijn hoofd, er zat iets fout. Ineens werd het zwart voor mijn ogen. "GODSANNE" riep ik heel hard. Mark schrok ervan. "Vijftien mei!" Ik ging staan, keek Mark wild aan. "Jesus, en... da's dinsdag!" Mark keek me aan alsof ik gek was. "Nou èn?" "Toen kende ik hem nog niet! Het kan niet." Het begon nu ook bij Mark te dagen. Het klopte niet. "Ik heb met Ludo gevreeën een dag na zijn dood." Ik hikte van de zenuwen.

"Ik heb het idee dat iemand een wel heel gore grap met je heeft uitgehaald." zei Mark. Ik dacht na. Maar dat kon ook niet. Als ik me die jongen voor de geest haalde, dan...nee, zo'n goorlap was het niet. Hij was zo integer, zo aardig. "Ik geloof het niet." zei ik. "Verklaar jij het dan maar eens anders." zei Mark, voor wie alles gelijk hélemaal duidelijk was. Ik zat een tijdje suf voor me uit te kijken. M'n verdriet was weg, dood was mijn vlam

dus niet. Na een tijdje ging ik naar huis, ik was doodmoe. Ik ging naar bed, lag een tijd wakker en viel toen in slaap. Om een uur of vier werd ik wakker uit een nachtmerrie, ik zag mijn vlam onder een vrachtauto komen met zijn motor. Zijn laatste woorden waren "Fred, Fred..."

Zwetend lag ik in bed. Ik besloot om even een borrel te nemen. Bloot met het borrelglas in de hand zat ik op het bed. Ik besloot om even in de doos te kijken. Ik sneed de touwen eromheen door, en vond bovenop een jack identiek aan het mijne. Vreemd, dat klopte toch wel. Ik keek verder, vond allemaal duur ondergoed, een strakke leren broek, een stel spijkerbroeken, enkele t-shirts en vier mooie truien. Een paar bolletjes sokken, een stel motorlaarzen en een stel adidas gym schoenen completeerden het geheel.

Ook zat er een poloshirt in, dat sprekend leek op dat wat ik Ludo had uitgetrokken, en toen ik m'n neus er tegenaan hield rook ik hem. De after-shave lucht die ik pas één keer in m'n leven had geroken kwam uit de kleren. Ik had stomweg het gevoel dat dit zijn spullen waren, dat mijn Ludo hierin had gelopen, dood of niet.

Ik begon alle kleren uit te proberen. De leren broek stond me niet, maar rook opwindend. Ik stond voor de spiegel en schermde het gedeelte dat mijn gezicht weergaf af. Ik trok de kleren aan die het meeste leken op datgene wat Ludo die avond dat we samen waren had gedragen, en in de spiegel zag ik... doodgevoorn mezelf in iemand's anders kleren. Het deed me nietaan Ludo denken. Mijn een beetje gek gevormde rug verpestte het door mij beoogde doel. Ik vloekte. Met open ogen lag ik op bed, in zijn kleren, in zijn jack. Ik wilde het niet meer uit doen. Terugbrengen wilde ik het ook niet. Er klopte nog steeds iets niet. Ik was er van overtuigd dat dit de kleding was die ik hen die avond had uitgedaan. Ik bleef wakker tot het licht was, en viel toen in slaap. Om 'n uur of elf werd ik wakker.

Ik zette koffie en dronk die op, meimerend aan de keukentafel. Ik besloot iets te doen. Ik pakte 'n blocnote en schreef een briefje aan mevrouw Bux, waarin ik om een foto van Ludo vroeg. Ziezo, dacht ik. Nou zou ik zien dat ik gek was, dat Ludo er heel anders uitzag dan mijn vlam, en dat ik gewoon voor de gek was gehouden, alhoewel dan wel op een heel misselijke manier. De dagen die volgden wist ik het een beetje uit mijn hoofd te krijgen, ik sliep weer beter, ik begon weer te eten, alleen liep ik voortdurend in Ludo's kleren. Op een ochtend zat Mark bij me koffie te drinken, in mijn kamer die ik eindelijk weer eens netjes had opgeruimd. Ik had de plantjes weer water gegeven, en ik had gestofzuigd, voor het eerst sinds ik verliefd was geworden. De dag ervoor was Mark ook langs geweest en die vond het toen zó goor dat hij niet meer wilde komen voor ik het schoon had gemaakt.

We zaten rustig aan de koffie toen de post kwam, met een pakje uit Brussel. Ik las eerst de brief van mevrouw Bux. "Lieve Fred. Ik hoop dat je al over de schok heen bent. Eelco en ik hebben een afdruk laten maken van een fotoserie die Eelco in maart van zijn broer maakte. We hopen je er een plezier mee te doen." Er zat een mapje foto's in de envelop, zesendertig stuks. Trillend met m'n handen maakte ik het mapje open en bekeek de eerste foto. Ik voelde het bloed uit m'n gezicht wegtrekken. Hij was het...

In zijn jack zat hij op een muurtje en lachte, zoals hij naar mij gelachen had. Ongelovig staarde ik naar de foto.

Mark zag dat er iets aan de hand was, hij liep naar me toe en keek naar de foto. "Oh God, Oh God. "kon ik alleen nog maar zeggen.

Ik begon weer te huilen, alle zenuwen waren op slag terug. "Weet je het zeker?" vroeg Mark. "Oh Jezus, ja." "Laat God en Jezus er nou eens even buiten. Misschien kunnen we dit zelf op lossen." Dat klonk idioot, en in m'n zenuwen begon ik hikkend te lachen. "De Heer is mijn herder." zei ik en bekeek de andere foto's.

Hij was het, alsmaar weer. Eelco had hem op allerlei manieren gefotografeerd. Buiten in kale bossen, op zijn motor, met en zonder helm, in een kroeg aan de bar, thuis op de bank, en ook een paar keer naakt op zijn bed, zoals ik hem ook had gezien. Op zijn buik (Oh god, die billen,) en op zijn rug en zelfs één met een erectie. Onwillekeurig dacht ik dat mijn broer Martin mij wel nooit naakt met een erectie zou willen fotograferen. Er was één foto waar ze beiden op stonden. Eelco was blond, en hij had op de foto vrij kort haar. Ook droeg hij hele andere kleren, een beetje in discostijl.

"Hee Mark, ik ben met een dooie naar bed geweest." zei ik. Hij keek me aan. "Ik snap er helemaal geen bal meer van." zei hij. Ik bekeek de foto's nog een keer. Ze waren mooi genomen.

Ik voelde me weer allerbelabberdst. Mark moest weer weg, hij kreeg visite. "Hou je muil hierover dicht." zei ik. Hij knikte. "Dat beloof ik." Zelf hield ik mijn muil niet. In Pa's auto, die ik weer had geleend, reed ik naar Pieter en Liesbeth, een stel vrienden van me. Ik vertelde hen het verhaal.

"Verdomd interessant zeg," zei Pieter toen ik uitverteld was. Ik kreeg door deze reactie het gevoel dat ik beter weg kon gaan. Liesbeth bewees dat ik gelijk had. "Weet je wat ik eens zou doen als ik jou was? Eens contact opnemen met een psychiater of zo iets." "Je gelooft me niet?" "Nee." zei ze kort. "En die foto's dan, en die kleren?" "Je hebt gewoon begin April met die goser liggen wippen, en je in de datum vergist." zei ze. Ik begon uit te leggen van m'n examens en dat in m'n dagboek stond dat... maar ze was niet bereid om naar me te luisteren. Kwaad ging ik weg, naar de kroeg, om me te bedrinken.

Wordt vervolgd.



TELENY

De winter betekent traditiegetrouw een jaarlijkse hausse in uitgeversland waar men zich maar al te bewust is van de naderende feestdagen en de aan

dit seizoen inherente gewoonte om zich terug te trekken "in een (verwarmd) hoekje met een (hartverwarmend) boekje". Wat levert de winteroogst voor lezenswaardige homo-fictie op? Een nieuwe, ditmaal gunstig ontvangen Reve ('De stille vriend'), het vierde deel van Hans Warren's veelgeprezen 'Geheim dagboek' (1952-1953) en de vertaling van het maandenlang op Engelse bestsellerslijsten prijkkende 'A boy's own story' van Edmund White ('Het verhaal van een jongen') om nog maar te zwijgen van het overvloedige buitenlandse aanbod waarover in een volgend Vijgeblad meer.

Mijn aandacht gaat nu uit naar een curiositeit temidden van al dit schoons, een uit 1893 daterende 'fysiologische' roman, een aanduiding die in die tijd als eufemisme voor zo niet pornografische dan toch wel erotische romans gold. Nu kon het Victoriaanse Engeland bogen op een florerende produktie van pornografie en erotica, al vond de verkoop daarvan beneden de toonbank plaats om inbeslagname door de politie te voorkomen. Toch neemt 'Teleny', het te bespreken boek, een aparte plaats in binnen het genre door de onverbloemde beschrijving van homoseksuele activiteiten en geniet het een zekere faam doordat Oscar Wilde bij gerucht als auteur van dit anonieme werk werd aangemerkt.

Voor wie Wilde kent als de schrijver van briljante blijspelen ('Lady Windermere's fan', 'The ideal husband', 'The importance of being earnest') en een klassieke decadente roman ('The picture of Dorian Gray') zal het bevreemdend zijn dat 'Teleny' aan Wilde wordt toegeschreven. Toch komt het gerucht - zoals in het nawoord bij dit boek onthuld wordt - niet helemaal uit de lucht vallen. Feit blijft dat 'Teleny' op de keper beschouwd naar een ratjetoe van stijlen is met soms heel versleten beeldspraak. Geen puntige dialogen, geen verassende aforismen.

Wat de inhoud betreft: De rijke Camille Des Grieux vertelt aan een verder onbekend blijvend persoon het verhaal van de kennismaking met de briljante concertpianist René Teleny en hoe zich daaruit een relatie ontwikkelt die niet anders dan ongelukkig kan eindigen. Alles met een begin heeft immers per definitie ook een einde en het klassieke beeld van Hadrianus, treurend over de dode Antinous, is van aanvang af aanwezig. Toch is 'Teleny' weinig literair en blijven de seksuele verrichtingen van René en Camille (aanvankelijk met dames, later met elkaar) het gegeven waaraan het boek zijn ontstaan te danken heeft.

"Zo'n intens genot kon echter niet lang duren; een paar, bijna onwillekeurige samentrekkingen van de sluitspier deed de fallus trillen. Toen was het hek van de dam. Ik stootte toe met alle kracht die in mij was. Ik leek in hem te zwelgen. Mijn adem werd



stotend. Ik hijgde, ik zuchtte, ik kreunde. Het dikke, brandende sap spoot langzaam en met lange tussenpozen naar buiten." (p. 149)

Wie benieuwd is of de herenliefde 'fysiologisch' niet aan veranderingen onderhevig is geweest, alsmede zij die speuren naar het originele argument dat homoseksuele liefde zou moeten rechtvaardigen, zij leggen 'Teleny' wellicht teleurgesteld terzijde. Maar wie nieuwsgierig is hoe aan het eind van de vorige eeuw 'de baan' functioneerde en welke heerlijkheden men zich voorstelde bij een herenorgie, leze 'Teleny'. "Warm aanbevolen" heet dat toch?

Peter ZWAAL

Teleny, of De keerzijde van de medaille : een hedendaagse fysiologische roman in twee delen / [toegeschreven aan Oscar Wilde] ; vert. [uit het Engels en naw.] door E. Prondini. - Amsterdam : Tabula, 1984. - 172 p. - f27,50

SCHRIJF HET AAN **MOI !!**

Wie heeft er in deze moeilijke tijden geen problemen? Jij toch zeker niet?

Ik ben op jacht naar die problemen dit voor mijn nieuwe rubriek **SCHRIJF HET AAN MOI!**

Dit wordt de rubriek voor jou!

Van haar hand verschenen reeds tientallen hot gossips waarin zij altijd de vingerwist te leggen op de zwakke plekken in de Apollo sferen.

Van af nu legt ze deze lieve vingertjes op jou zwakke plek!

SCHRIJF HET AAN MOI!!!



Hot Gossip

Weer een gossip de moi, volgende maand komt ons kring aan de beurt. Wij, Jos en ik hebben besloten een jaaroverzicht te schrijven. Laat dat maar aan ons over, wij kunnen tenslotte alles. Mijn specialiteit, persoonlijke opbouwende kritiek, zal hier natuurlijk weer schitterend in uit komen.

Dit jaar:

- Probeerden Remco+Coen+André+Peter ons om de tuin te leiden met hun vereniging Vlijt en Volharding. Daar gelooft toch niemand in.....
- vond Frank werk en wat voor werk!
- probeerde Jos mij er in te luizen in de hot-gossip. Mislukt!
- hadden we 4 weken rust, Ewoud was ziek.
- probeerde Kasper alle mooie jongetjes die hij ving vast te ~~houden~~houden, ook mislukt!
- keek Marjo nog eens hoe jongens werken.
(no command)
- zijn Marko en Ruud nog niet samen gaan wonen.
- probeerde Ivo door te dringen in de Apollo-regioenen door hard te werken . Lieverd kan je

niet beter gaan werken voor je Nivea-financiering?

-leende Ho weer alles aan iedereen uit en kreeg nauwelijks iets terug. Heren!

- Trachte Ho alle loslopende heren voor z'n lens te krijgen. (daar blijft het toch welbij)

-bleef Ron Jansen op de kleintjes letten.

-dacht Peter goed genoeg te zijn om voor een echt blad te gaan schrijven.

-verscheen Andre Krüger ineens in leer. (Kan ik je uitrusting eens lenen om Jos te verwennen.)

-kreeg Paul z'n zin. De leeftijdsgrens verdween nog niet.

-bedeide Cor Uschi een uitrusting van 1000 gulden af. (bevalt hij?)

-versierde Ruud-Jan nog steeds geen vriendje.

-veranderde Hansje in de elephantman. (Heren kijk uit bij Gay palace!)

-werd Andre Koster benaderd door bisschop Gijsenade paus en de heilige Johannes Nepomucenus.

-kreeg Wanda haar laatste vijgenblad. (of betaal je nog even?)

Prettige Kerst en een

Roddelziek nieuwjaar
LIEFS DE MOI!!!!

FALLUSTY! BY CASPER

Geachte lezers,

Na het zien van alweer een "soap-opera" op televisie bedacht ik opeens hoe leuk het zou zijn zo iets eens uitsluitend in homoseksuele kringen te laten afspelen. Met het verzinnen van een titel had voor zo'n serie had ik geen moeite: delen van Falcon Crest, Dallas en Dynasty leidden tot Fallusty! Fallusty: de serie waar u als lezer(es) van dit schitterende blad al zo lang op wachtte. Alles zal mogelijk zijn en dat is in de dirty mind van de schrijver dan ook werkelijk alles wat hij maar kan bedenken. Eén waarschuwing vooraf: alles is in de fantasie van de schrijver ontstaan en hij aanvaardt dan ook geen enkele verantwoording wanneer mensen zich mochten herkennen in één van de verhaalpersonages. Laat ik ze trouwens even aan u voorstellen:

Paolo, vader van Casper

André, vader van Conrad

Casper, zoon van Paolo

Conrad, zoon van André

Peter, vriend van Casper

Bas, vriend van Conrad

Claressa, leenmoeder m.b.t. Casper

Marjoleine, leenmoeder m.b.t. Conrad

Mireille, dienstmeisje

Remon, manasje van alles

Tot zover deze inleiding op Fallusty, de eerste aflevering van deze serie kan beginnen en is getiteld: "Personeelzaken"

DEEL 1:

"Vergeet je de sollicitant niet die vanmiddag langskomt"?, vroeg Casper aan Conrad, terwijl hij op het punt stond met Bas te vertrekken. "Nee hoor", antwoordde Conrad, "hij kwam geloof ik om twee uur". "Oké dan gaan we maar", zei Casper, "tot straks". Casper en Bas vertrokken in de Porsche van Paolo naar het strand van Wassenaar om een lange strandwandeling te maken. Casper had het gevoel dat Bas niet zomaar wilde gaan wandelen, maar dat deze iets te zeggen had. Een kwartier later parkeerde Casper de Porsche en liepen ze naar het strand. "Zo", zei Casper, "breek maar eens los, je hebt me geloof ik iets te vertellen". "Inderdaad ja", zei Bas, "het gaat over Mireille en mij". "Ik wilde je hulp vragen". "Waarom aan mij en niet aan Conrad"?, vroeg Casper opeens scherp. "Conrad zou furieus worden als hij het wist van Mireille en mij". "Wát wist"?, vroeg Casper. "Alright, het hoge woord moet er dan toch maar een keer uit", zei Bas met een rood hoofd, "ik ben...ik ben bisexueel". Casper keek hem verbijsterd aan en wist even niets te zeggen. Bas sprak gejaagd verder: "Mireille en ik hebben sinds twee maanden al een geheime verhouding met elkaar, maar ik ben bang dat Conrad er gisteren achter is gekomen. Ik was namelijk in de keuken samen met Mireille toen Conrad onverwacht ~~de~~ binnenkwam. Ik kon nog wel een smoesje verzinnen, maar Conrad had het geloof ik door. Zou jij misschien met Conrad kunnen spreken hierover? Jij bent nogal redelijk en misschien luistert wel naar jou". Het is me nogal wat wat je me daat vraagt", antwoordde Casper, "maar ik zal mijn best doen. Verwacht echter geen wonderen van me. Tussen twee haakjes, hoe lang is dit al aan de gang zei je, twee maanden, maar dan is het begonnen op dat grote feest op de Ruijgenhoek ter ere van het tienjarig bestaan van de produktie van de

roze zuurstok". "Inderdaad, dat is zo", zei Bas, "terwijl Conrad probeerde om die kennis van Peter te versieren zag ik opeens de aantrekkelijkheden van Mireille in. We hebben elkaar daarna wat meer gesproken en zijn nu hartstikke verliefd op elkaar. Ik zit alleen met schuldgevoelens ten opzichte van Conrad. Daarom vroeg ik je om hulp, want je weet zelf ook wel hoe jaloers Conrad kan zijn". "Dat weet ik maar al te goed", verzuchtte Casper. Ze hadden intussen anderhalf uur gelopen en besloten naar de auto terug te keren.

Mireille klopte op de deur en een doorrookte stem riep: "Wie is daar"? "Ik, mevrouw", antwoordde Mireille. "Kom binnen, meisje", riep Claressa. Mireille stapte naar binnen en stak gelijk van wal: "Ik wil een einde maken aan onze verhouding, want ik ben verliefd op Bas". "Op wie"?, hijgde Claressa terwijl ze een slok van haar whisky nam. "Ja, je hebt me goed verstaan", sneerde Mireille brutaal, "ik heb er genoeg van afgeleebd te worden door zo'n stuk vee als jij. Bas houdt echt van me en waardeert de vrouw tenminste in me, terwijl jij me alleen maar gebruikt om jezelf een plezier te doen als Marjoleine weer eens op reis is. Want dan voelt mevrouw zich zó alleen. Ik waarschuw je echter: als je tussen Bas en mij probeert te komen vertel ik aan Marjoleine hoe jij mij gebruikt". En snel verliet Mireille de kamer, Claressa aan haar lot en de whisky overlatend. "Wacht jij maar af, meisje", gromde Claressa en ze overpeinsde met een whisky en een sigaret in de hand hoe ze dit varkentje zou wassen.

Conrad zat in de huiskamer wat te lezen toen om twee uur de bel weerklonk. "O ja, de sollicitant", dacht Conrad en ging naar de voordeur.

"Hallo Conrad", zei de sollicitant, "ik kwam voor de advertentie uit de krant". "Wat doe jij hier", siste Conrad woedend, "had ik je niet twee maanden geleden gezegd, dat je hier nooit mocht komen om het niet verdacht te maken. Je weet toch dat onze verhouding geheim moet blijven tot ik Bas de deur heb uitgewerkt". "Dat weet ik wel", antwoordde Remon, "maar ik moet ook in leven blijven en dit werk lijkt me heel erg leuk. Bovendien zie ik je dan wat meer zonder dat het in de gaten loopt. Ik had trouwens wel verwacht, dat je me wat liever zou begroeten". "Kom hier", lachte Conrad, "Het was alleen maar even de schok. Natuurlijk ben ik blij om je te zien". Er volgde een omhelzing, maar even later maakte Conrad zich los met de woorden: "Genoeg zo, zorg eerst maar dat je wordt aangenomen door Paolo. Ik zie je nog wel na het sollicitatiegesprek op mijn kamer terug". Conrad bracht Remon daarop naar de studeerkamer van Paolo.

"Zo jij bent dus de sollicitant voor de functie van manusje van alles in dit huis", sprak Paolo, "ik heb wat vragen aan je. Allereerst deze: ben je flikker, ja of nee"? "Ja, meneer", antwoordde Remon. "Dan deze vraag: ben je bereid op onregelmatige tijden te werken"? "Ja, meneer". "En als laatste vraag: zul je met vingers afblijven van mijn zoons"? "Ja, meneer". "Goed, want als ik dat ook maar één keer merk vlieg je gelijk de laan uit". "Dat is begrepen, meneer", zei Remon. "Je zult misschien wel verbaasd zijn over de vragen, maar daar heb ik goede redenen voor. We wonen hier met acht mensen in huis, allemaal potten en flikkers en als personeel hebben we liever homo's dan hetero's. Vandaar die eerste vraag. Wat die tweede vraag betreft, je zult hier de hele dag moeten zijn om ons te helpen mocht dat nodig zijn.

Tenslotte die derde vraag heb ik je gesteld om duidelijk te maken wat de plaats van het personeel is in dit huis: personeel en niet die van gebruiksvoorwerp voor de bewoners van dit ~~hu~~huis. Al zijn er wel twee die dat in het verleden wel gedaan hebben. Ik zal je de namen noemen: Conrad en ~~M~~ Claressa. Ik ben echter de baas ~~in~~ dit huis en als ik merk dat ~~het~~ initiatief van hun is uitgegaan vliegen zij er ook uit. Gelijke monniken, gelijke kappen zowel voor bewoners als voor personeel van Villa Ruijgenhoek". "Wacht"; zei Paolo, "ik zal je wat meer vertellen over ons allen" en hij begon. Hoe André en hij een eigen bedrijf in rose snoepgoed waren begonnen, genaamd ~~de~~"De Roze Driehoek", daardoor multi-miljonair waren geworden op hun 21-ste en ~~xxxx~~ toen deze villa met 25 kamers hadden gekocht. Na verloop van tijd hadden André en hij kinderen gewild, maar ja twee homo's kunnen biologisch nog steeds geen kinderen krijgen. Daarom hadden ze aan twee jonge vriendinnen gevraagd of zij leenmoeder voor André en hem wilden~~x~~ zijn. Claressa en Marjoleine hadden uiteindelijk toegestemd onder één voorwaarde: ze wilden bij hun kinderen blijven om ze zelf mee te kunnen opvoeden. Daarin hadden André en Paolo toegestemd ~~als~~ en ze kregen beiden de voogdijschap over hun toekomstige kinderen toegewezen. André en Paolo hadden gelijk aangeboden aan Claressa en Marjoleine om bij hen in Villa Ruijgenhoek te komen wonen. Die hadden dat aanbod met beide handen aangegrepen en zodoende woonden ze dus met zijn zessen in de villa. Later waren daar Bas en Peter bijgekomen als vaste vrienden van Conrad en Casper, de twee zoons van André en Paolo. André was de directeur van "De Roze Driehoek", terwijl Paolo het huishouden bestierde. Marjoleine was voortdurend op reis als archeologe en Claressa studeerde Frans in Leiden. Casper en Pe-

ter studeerden allebei politicologie in Rotterdam. Conrad werkte in het bedrijf, terwijl Bas bezig was met met een stageperiode in een ziekenhuis in Den Haag. Verder het dienstmeisje Mireille in de villa. "En, lijkt het je wat om hier te komen werken", vroeg Paolo. "O, ja-zeker", antwoordde Remon. "Dan ben je hierbij aangenomen", zei ~~Paolo~~ Paolo, "alsje spullen nu thuis ging ophalen, zou je hier ook net als Mireille intern kunnen zijn. En wat je salaris betreft, daar hoef je je geen zorgen over te maken, je krijgt fl. 2000,- netto per maand. Ik verwacht je om zes uur terug".

"Hé, waar ga jij zo snel naar toe"? riep Conrad tegen Remon, "ik dacht dat ik na het sollicitatiegesprek jou nog even zou zien op mijn kamer". "Dat is wel zo", antwoordde Remon, "maar ik ga nu eerst mijn spullen ophalen, want ik ben aangenomen en kom hier intern". "Gefeliciteerd, daarvoor krijg je een zoen van me" en de beiden jongens omhelsden elkaar innig. "Tot straks", zei Remon en verdween.

Conrad intussen verdween naar de keuken om eens een babbeltje te maken met Mireille. "Wat was dat gisteren met Bas"?, bulderde Conrad onverwacht en hij keek Mireille heel doordringend aan met zijn staalblauwe ogen. Mireille liet van schrik een bord uit haar handen vallen en stamelde met vuurrood hoofd: "Niets...niets meneer". "Dan is het goed, maar owee als ik merk dat er iets is tussen jou en Bas ben je nog niet jarig, is dat begrepen"? "Ja meneer", antwoordde Mireille. "Dus toch", dacht Conrad en ~~ging op zoek naar~~ verliet de keuken op zoek naar Claressa.

(WORDT VERVOLGD)

betreft: Verhuizing naar het Trefcentrum.

Agenda:

opening

waarom weg uit het NIVON

waarom naar het Trefcentrum

rondvraag

stemming

w.v.t.t.k.

sluiting

Opening:

De voorzitter, André Steffens, opent om 21.45^{uur} de vergadering.

Waarom weg uit het NIVON:

We hebben van het NIVON een brief gekregen met opzegging van de huur per 15 febr. 1985. Waarom de huur is opgezegd is niet helemaal duidelijk, omdat het NIVON de huur heeft opzegd zonder opgaaaf van redenen.

Remko vertelt daarom wat er het afgelopen jaar is gebeurd met het NIVON.

De eerste wrevels ontstaan als wij begin maart weer eens vragen of de verlichting boven de bar nu eindelijk eens gemaakt kan worden (wat al enkele maanden stuk was), en hun na herhaalde verzoeken weer vragen om genoeg wijnglazen.

In april hangen er plotseling allerlei exposities aan de muren welke het bestuur eraf haalt op de vrijdagavond om onze eigen posters op te kunnen hangen. Dan vergeten wij een keer de expositie terug te hangen. Het NIVON zei toen dat hun vertrouwen in ons ernstig is geschaad, en delen ons mede dat we de exposities moeten terug hangen en dat beschadigingen voor eigen rekening zijn. Bovendien weten ze ons te vertellen dat de ruimte weleens niet schoon wordt achter gelaten. Die zelfde avond treffen we de ruimte zelf goor aan, vol met vuile vaat en volle asbakken en natuurlijk nog steeds geen wijnglazen.

We vragen aan het NIVON een briefje met wat het NIVON precies rekent per drankje. Ook stuurt het NIVON een lijst met wat de mondelinge afspraken waren met het vorige Apollo-bestuur.

Dit komt twee maanden later samen met een betaling welke het NIVON nog moest doen aan het vorige Apollo-bestuur.

Dan besluiten we op zoek te gaan naar een andere ruimte.

Regelmatig treffen we de ruimte aan vol met stoelen, tafels, volle asbakken en vuile vaat.

Dan in oktober de minderhedendag: Toen hebben 8 mensen 's avonds

meegeholpen met het opruimen en schoonmaken van de ruimtes. Ze waren dan ook goeg schoon. Het NIVON stuurt ons van die dan een rekening met schoonmaakkosten en beschuldigen ons van het openbreken van onze eigen kast, welke op de minderheden dag door twee bezoekers was opengebroken. Er zijn dus dingen die het NIVON ons kan verwijten, maar minstens evenzoveel die wij het NIVON kunnen verwijten.

Waarom naar het Trefcentrum:

We hadden al kontakt met het Trefcentrum opgenomen voordat we wisten dat ons de huur in het NIVON was opgezegd. We hadden eerst naar allerlei andere ruimtes gezocht maar die waren of te duur voor ons of te ver uit het centrum. Onze brief naar het Trefcentrum was dus al weg en toen werd ons de huur opgezegd. Omdat we nog niets hadden gehoord van het Trefcentrum hebben we er spoed achter gezet en hun gebeld. We maakten een afspraak en werden het al gauw eens met elkaar. De voorwaarden zijn hetzelfde als de vorige keer: open van (19.00) 20.00-01.00 uur we krijgen dezelfde zaal, huurprijs f1,- per bezoeker, de zaal bezemschoon achterlaten, we mogen geen attributen, posters, ed. laten staan of hangen, we krijgen een kast om onze spullen in op te bergen. Bovendien verdienen we meer aan de bar.

Voordelen:-meer in het centrum

-meer winst aan de bar

-huurprijs is gunstiger als het rustig is

-we hebben weer een echte bar welke een hoop toch wel waarderen-

Nadelen:-we moeten om 1 uur dicht ook als we een feest ed. organiseren.

-het kan gebeuren dat het Trefcentrum in 1987 moet sluiten waardoor we gedwongen worden weer te verhuizen

Rondvraag:

-Waarom moesten we toen der tijd weg uit het Trefcentrum?

Er waren toen wat knelpunten tussen Apollo en het Trefcentrum deze gingen dan vooral over de muziekinstallatie, de te grote ruimte en de verlichting. Deze knelpunten vormen nu geen problemen meer. Bovendien werd de bar niet goed schoon achtergelaten teon der tijd.

-Heeft het bestuur ondertussen verder gezocht?

Ja, dit is uitgebreid te lezen in het vorige Vijgeblad.

Stemming: (alleen betalende leden hebben stemrecht)

voor: 18

tegen: 0

onthouding 1

W.v.t.t.k.:

Er was niets wat de leden over andere zaken dan de verhuizing hadden te vragen of wilden weten.

Sluiting:

De laatste soosavond in het NIVON is op 28 december 1984 waarwe dan zeer bescheiden afscheid nemen van het jaar 1984 en van het NIVON.

De eerste soosavond in het Trefcentrum is op 4 januari 1985 met een groot openings- en nieuwjaarsfeest. Daarbij is een optreden van de toneelgroep Mezik met hun stuk "Herenovereenkomst" en een echte disko!

Dus allemaal tot ziens op het Trefcentrum.

EEN HOMOGEZONDHEIDSGROEP

In de regio Rotterdam wordt geprobeerd een gezondheidsgroep op te richten, bestaande uit homoseksuele vrouwen en mannen die werkzaam zijn in de gezondheidszorg, of een studie of opleiding volgen in die richting.

Het doel van deze groep is om met elkaar van gedachten te wisselen over een aantal relevante onderwerpen, alsook te kijken waar veranderingen wenselijk zijn. Dit om aandacht te vragen voor homoseksualiteit en alles wat daarmee samenhangt in de gezondheidszorg.

Hiervoor is een eerste bijeenkomst gepland op woensdagavond 23 januari 1985 om 20.00u., in de benedenruimte van het COC in de Coolsestraat 94. Ik wil belangstellenden via deze brief uitnodigen. Ter oriëntatie ligt het jaarverslag 1983-1984 van de Homogroep Gezondheidszorg Amsterdam ter inzage in zowel de boven- als de benedenruimte van het COC-Rotterdam

Om enigszins een indruk te krijgen van het aantal mensen dat komt, zou ik jullie willen vragen mij telefonisch (010-295692) te laten weten of je al dan niet komt. met vriendelijke groeten

Joop Keege.

PROGRAMMA 85

LOCATIE

I 23 dec

LWI

Groot feest bij de homo-jongerenwerkgroep in Leiden, het L.W.H.

Apollo gaat daar eens een kijkje nemen, dit in het kader van een afspraak die recentelijk is gemaakt binnen het LHJO (Landelijk Homo Jongerenoverleg Overleg) met andere jongerenbewegingen in het land om elkaars activiteiten wat vaker te bezoeken.

Het bestuur probeert vervoer van Rotterdam naar Leiden te regelen, om echter enig inzicht te krijgen in het aantal mensen dat meegaat is het wel gewenst als je je van tevoren even aemeldt. 148629 of op soosavonden bij het bestuur.

Z 28 dec.

NIVO

Veiling

In de loop der jaren heeft Apollo nog al wat inventaris vergaard. Voor ons is al die inventaris niet even nuttig als het mogelijk voor andere mensen kan zijn, en daarom zullen we een aantal spullen op een speciaal hiervoor georganiseerde veiling van de hand te doen. Zorg er dus voor dat je op 28 december een hele grote tas bij je hebt, want je weet tenslotte maar nooit wat je nog voor leuks tegenkomt !!

TREF

4 jan

Openingsfeest op de westersingel. Een nieuw jaar en een nieuwe ruimte worden ingeluid met een optreden van MEZIK, die hun nieuwe programma op de planken zetten, AANVANG: 21.00 (11), gevolgd door een disco. 27

11 jan

Sjeik Ali Ben Glasscherf.

Mocht je beschikken over stalen zenuwen, en geen slapeloze nachten overhouden aan mensen die schreermesjes eten, over glasscherven lopen en op spijkbedden gaan liggen, dan moet je beslist komen kijken. Na afloop Arabische avond.

12 jan

Zaterdag

Ouderdag

Zie elders in vijfblad

18 jan

tekenfilm festival. een hele avond voll tekenfilms

dit is apollo

Archief	Mirjam Berkelouw.....	527757
Bargroep	Coen Honig.....	148629
Bibliotheek	André Steffens.....	148629
Introgroep	René Angenent.....	257611
Ledenadministratie	Remko van Leeuwen.....	148629
Penningmeester	Coen Honig.....	148629
Publiciteit	André Koster.....	140230
Secretariaat	Ron Janssen.....	126347
Vijfblad	Remko van Leeuwen.....	148629

Deze meneer probeert lid te worden van een gewoon
maandblad. Let vooral op zijn reacties.....



blad x





Bespaar jezelf al die moeite.
wordt lid van het Vijgeblad. tot 1 jan gratis.

APOLLO aanmelding

NAAM

ADRES

WOONPLAATS

P O S T B U S 1 4 9 0

3 0 0 0 B L R O T T E R D A M

BLADVULLING door de redactie

Ik wil het graag hebben over MOI.

Alsof we het daar nog niet genoeg over hebben gehad.

Je kinst ook wel gelijk een moeilijk onderwerp uit, hè? "Moi".

Ik ben nooit zo'n spontaan reagerend mens...

Waarom over MOI, het Wilhelmus is een beter onderwerp...

MOI is nou eenmaal het belangrijkste redactielid. Vandaar het hoogwaardige literaire gehalte van het vorige Vijgeblad (waarbij Moi bij de productie schitterde door afwezigheid.)

(Peter verlaat de kamer. Hij vindt het te pijnlijk worden.)

Toen het vorige Vijgeblad verscheen was het lekker weer buiten.

Weg met MOI, Wilhelmus stays forever.

MOI is duidelijk weer de enige met interessante mededelingen.

Is MOI misschien lichtelijk met zichzelf ingenomen? Hooguit zijn Moi D-r kleren wat ingenomen.

Moi eh... kent het Wilhelmus niet, anders zou ze weten dat het het meest interessante is wat er bestaat.

MOI kent kan en weet alles.

MOI en Casper beginnen in herhalingen te vervallen.

Omdat ik geen spelbreker wil zijn wil ik toch graag even de aandacht vestigen op het lekkere weer buiten.

Oost west, wilhelmus best.

Oost west, Moi best.

En daar heeft Moi nog over moeten nadenken ook.

Wat natuurlijk niet in het kader van deze rubrick past.

In het volgende vijgeblad nóg meer nationalistische gevoelens van mij. (Als dat Casper niet is.)

Verwar mij in godsnaam niet met moi.

Hoe moet ik "Me" dan in dit kader passen.

Was het maar 12 uur, dan kon ik het wilhelmus horen.

Voor twaalfen nog even MOI.

~~Welk kader bedoelt Remko nou toch~~

DRUKWERK

PORT BETAALD
rotterdam

JONG ?
HOMO ?

APOLLO

P O S T B U S 1 4 9 0 3 0 0 0 B L R O T T E R D A M

200 100